

CATALUNYA RELIGIÓ

EDICIÓ SETMANAL | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DIVENDRES 8 DE MARÇ DEL 2019 | Número 31

PÀG. 3 | ELOI ARAN

Esglésies que fan arquitectes

PÀG. 5 | JOSEP LLIGADAS

Pregàries de Quaresma

PÀG. 12 | MERCÈ SERRA

Catequista en una Església domèstica

PÀG. 15 | MAR GALCERAN

Ser bàlsam enmig del sofriment

PÀG. 18 | PROTECCIÓ MENORS

Omella impulsa un equip d'experts
d'atenció a les víctimes d'abusos

PÀG. 20 | JESUÏTES

"Ajudeu-nos a fer net"

PÒRTIC

Malament quan un fet social necessita un dia marcat en el calendari. Vol dir que alguna cosa no funciona. És el cas del Dia de la Dona. Ens diu que moltes coses que no funcionen. També l'Església té aquest costum de marcar alguns diumenges com a jornades dedicades a temes específics vinculats a la seva missió. Quan s'ha escoltat el que diuen les dones d'Església, caldria córrer a marcar també una jornada eclesial sobre les dones. I segurament, més que un dia, s'hi hauria de dedicar bona part del calendari.

SUMARI

3 Panoràmica

Esglésies que fan arquitectes, per Eloi Aran
Pregàries de Quaresma, per Josep Lligadas

7-26 Actualitat

On són les dones creients?
Mercè Serra: catequista en una Església domèstica
Mar Galceran, ser bàlsam enmig del sofriment
Omella impulsa un equip d'experts d'atenció a les víctimes d'abusos
Jesuïtes: "Ajudeu-nos a fer net"
Ramon Llull a la Sagrada Família
Antoni Daufí, el claretà que dibuixa l'Evangelí

27 Recull de premsa | Guies turístics - Arxiu del Vaticà - Protecció de menors

28 Agenda | Jordi Faulí - Cicle Ignàgora - Dones i Església

30 La setmana a les xarxes

Esglésies que fan arquitectes

Per Eloi Aran
a Betel. Arquitectura, Art i Religió

Normalment pensem que els arquitectes “fan” (dissenyen) les esglésies, i sol ser veritat, però... les esglésies “fan” (formen) als arquitectes? Aquesta és la innovadora pregunta de fons d'un llibre que no he llegit i d'un autor que no conec personalment del qual es feia ressò aquest diumenge passat l'article de Luís Alemany “**Aprendiendo arquitectura de Dios**”. Es tracta del futurible editorial “**Manifiesto arquitectónico paso a paso**; un ensayo sobre la arquitectura contemporánea a través de las Iglesias”, que es promou per mecenatge (*crowdfunding*) a través de l'editorial libros.com (jo ja en sóc mecenes, aviam si us hi animeu!).

D'aquesta manera tanquem un cercle virtuós on els arquitectes que fan esglésies modernes ensenyen a d'altres arquitectes a ser tals a través d'elles i, de pas, ajuden a aquests darrers a fer llibres sobre esglésies modernes.

L'autor del llibre és el professor de l'Escola d'Arquitectura de Madrid **David García-Asenjo Llana**, que va presentar la seva tesi doctoral sobre “**Estrategias de proyecto en la arquitectura sacra contemporánea española**” el 2016. És a partir d'un comentari que li va fer un membre del tribunal durant la defensa de la tesi, el reconegut arquitecte Alberto Campo Baeza, que

l'autor ha re-elaborat el document per tal que l'espai sacre modern pugui esdevenir també un espai pedagògic; és a dir, una església no només transmet una experiència mistagògica, pròpia de la institució religiosa, sinó que ens fa adonar que l'arquitectura sacra és, abans que res, arquitectura i, com a tal, és digna de ser tinguda en compte en referència a d'altres tipologies edificatòries.

La investigació de David García-Asenjo engalta de forma molt propera amb la que porten realitzant des del 2000 altres arquitectes espanyols, com l'**Eduardo Delgado Orusco** o l'**Esteban Fernández Cobián**, tots dos també professors a les escoles d'arquitectura de Saragossa i La

Corunya respectivament. Precisament, l'Eduardo Delgado Orusco estarà a Barcelona per la propera sessió del Seminari Intern de Patrimoni Sacre de la Fundació Joan Maragall del 25 de març, on impartirà una xerrada "Lo efimero y lo permanente"; compartint cartell amb **Ricardo Flores**, que parlarà sobre la capella dissenyada pel despatx "Flores&Prats" per encàrrec de la primera participació del Vaticà a la 16° Biennial de Arquitectura de Venècia de 2018. (interessats podeu escriure a patrimonisacre@fundaciojoanmaragall.org)

Per altra banda, l'Esteban Fernández Cobián està enllestint un nou projecte editorial sobre obres d'arquitectura religiosa a Espanya del

s.XXI, entre les quals parlarà de quatre casos que tenim ben a prop: l'Església Evangèlica Unida de Terrassa (OAB), l'església parroquial de Sant Francesc de Paola a Diagonal-Mar i la Capella del Roser a Cerdanyola (Erithacus Arquitectes) i l'església parroquial de Santa Maria Assumpta a Tarragona (Gimeno-Guitart). A part de les novetats editorials, l'Esteban Fernández també està al darrera del proper **VIè CIARC** (Congrés Internacional d'Arquitectura Religiosa Contemporània), que s'esdevindrà a Oporto el proper mes d'octubre i del qual ja es pot visitar el seu [lloc web](#) per si algú creu que pot participar-hi amb una comunicació.

Pregàries de Quaresma

Per Josep Lligadas
a Una font que raja sempre

Ara que comencem la Quaresma, m'ha semblat útil recollir en aquesta pàgina, tant aquesta setmana com la que ve, algunes pregàries que poden acompanyar-nos en aquest temps. Estan seleccionades del bloc "Noves oracions per a la missa" que publico també en aquest portal de Catalunya Religió.

Déu nostre, Déu fidel, que sou més gran que el nostre cor i esteu sempre disposat a perdonar-nos, feu que sapiguem respondre com cal a la vostra crida en aquest temps de conversió, que el visquem amb molta fe i confiança.

Desvetlleu en el nostre cor, Pare nostre, la consciència del pecat que hi ha en nosaltres, i la necessitat que tenim del vostre perdó.

Feu que, sentint-nos pobres i febles davant vostre, puguem rebre la gràcia de la vostra salvació.

Déu fidel i misericordiós, que ens oferiu aquest temps de gràcia i de conversió; feu que, en aquesta Quaresma, guiats per vós, lluitem per alliberar-nos de les nostres males inclinacions i ens esforcem per viure tal com Jesús ens ha ensenyat.

6 | PANORÀMICA

Dv, 08/03/2019 Catalunya Religió | núm. 31

Déu de la vida nova, feu que en aquest temps de Quaresma sapiguem revisar ben atentament les nostres relacions amb els altres, amb la nostra família, amb els nostres amics, amb tota la gent que tenim a prop, i sobretot amb la gent que més ens costa d'estimar.

Feu que les nostres relacions amb els altres siguin plenes del desig del bé per a tots, i del desig de perdó i de reconciliació quan calgui, tal com Jesús el vostre Fill ens va encomanar a tots els qui volguéssim ser veritables seguidors seus.

Déu de la justícia, Déu de la fraternitat, vós voleu un món d'homes i dones iguals, on tothom

sigui respectat i on tothom tingui el necessari per viure.

En aquest temps de Quaresma, quan ens preparem per celebrar l'entrega de Jesús a la creu per fidelitat a la vostra justícia i per portar la Bona Nova als pobres, feu que nosaltres, com ell, ens sentim compromesos a treballar per la solidaritat, per la igualtat i per la fraternitat entre tots els homes i dones de la terra.

Déu fidel, en aquests dies en què ens crideu a tots a renovar la nostra vida, us preguem que mireu amb tot el vostre amor els vostres fills i filles que viuen enfonsats en la destrucció per-

sonal, en la delinqüència, en la droga, en tants carrerons foscos que semblen tancats i sense sortida.

Mireu-los, Déu fidel, doneu-los la força que brolla de la creu de Jesucrist, i feu que nosaltres, també, sapiguem donar-los la mà.

Mireu-nos amb bondat, Pare, i sosteniu-nos en les dificultats i en els dubtes, perquè puguem viure sempre com a fills i filles vostres.

JOSEP LLIGADAS -CR | [LLEGIR AL WEB](#)

On són les dones creients?

El 8 de març també serveix per aturar-se i valorar. Les redactores de Catalunya Religió hem rellegit les entrevistes a dones que hem produït els darrers cinc anys. I aquí us presentem algunes percepcions. Són fruit de llargues

converses amb aquests perfils, d'un mínim coneixement de l'àmbit religiós en què ens hem especialitzat i del debat intern a la redacció. El resultat ens ha generat una barreja de sorpresa i indignació. Hi ha un decalatge evident entre

l'acció sostinguda i tenaç d'aquestes dones en el si de les entitats religioses i la seva presència en el debat públic.

Fent un capmàs hem trobat un centenar i mig d'interlocutores vàlides i solvents en les seves responsabilitats eclesials. Amb els dits d'una mà comptem les que tenen projecció pública. Ben poques en espais de lideratge. I la gran majoria són persones anònimes. Serveixi d'homenatge a tantes dones que fonamenten la seva vida en la fe, transmissores d'una gran sensibilitat espiritual, que des de la base, fa temps que estan fent aquest món una mica millor.

Perfils professionals

El nostre portal focalitza la informació d'una forma especial en àmbits d'acció pastoral, social i educativa. Això fa que moltes de les dones que entrevistem tinguin perfils professionals de mestres, professores, educadores i treballadores socials, mediadores comunitàries, pedagogues i logopedes. També en tenim en el camp cultural: artistes, pintores, escriptores, maquetistes, correctores, llibreteres, editores, intèrprets musicals. I en l'àmbit sanitari, relacionat amb la cura i atenció a les persones ma-

lalties, metges i infermeres. Al llistat d'articles publicats hem trobat a faltar teòlogues. Hi són, però no acostumen a protagonitzar els actes institucionals que cobrim.

Tasques pastorals

A què es dediquen aquest segment que estem analitzant? Quines tasques concretes tenen encomanades? Les dones que hem entrevistat fan atenció religiosa i acompanyament espiritual dins d'hospitals i presons, practiquen l'escolta i atenció a migrants, orienten persones en situació d'extrema pobresa i exclusió social, proveeixen, organitzen i distribueixen roba i aliments de primera necessitat a les parròquies, fan costat a persones que estan soles i que han perdut altres vincles familiars o d'amistat.

En aquesta presència vinculada a l'acció social tenen una capacitat notable d'iniciar i empenyer nous projectes. Piquen molta pedra. Aquesta empenya és especialment significativa en el camp pastoral i educatiu. Tenim coordinadores de pastoral educativa, promotores d'experiències de voluntariat internacional i en barris amb alts índex de marginació, responsables de catequesi, de misses d'infants, directo-

res de cants en la litúrgia. I també guies de temples religiosos.

Molts d'aquests compromisos depassen una tasca concreta encomanada. En aquest sentit, hem detectat també una gran fidelitat a la cura familiar. Per a moltes dones creients, és una prioritat innegociable. I aquest compromís té una nul·la projecció pública. D'aquí la necessitat que les persones que ens dediquem a la comunicació tendim a praxis més creatives, que permetin mostrar aquestes realitats invisibles.

Autocensura i autoestima

I aquesta nul·la projecció pública femenina dins l'Església prové de diferents aspectes. Sigui per la mateixa dona, per una baixa autoestima i per l'autocensura que s'imposa. Són nombroses les vegades que ens hem trobat negatives a sortir a càmera o a ser una veu referent sobre algun tema. Les dones fan sovint feines discretes i poc visibles, per això cal que els mitjans de comunicació posem el focus, sempre que sigui possible, en fonts no institucionals, copades en gran mesura per homes. Alhora cal que la dona deixi enrere d'una vegada per totes la tutorització masculina que, tot i no

ser ja legal, en àmbits eclesials sovint continua sent una tutorització moral que porta a la dona a tenir por de no ser una veu correcta, referent i pròpia.

Reivindiquem la dona a l'Església com a persona inconformista. Dones que han estat capaces de capgirar la història, la pròpia i la col·lectiva; dones que no tenen por a seguir cercant una fe interior i profunda a banda que tingui repercussió a la seva trajectòria professional, i dones que han estat transmissores de la fe d'una manera senzilla, discreta i que fa realitat els principis evangèlics de les Benaurances.

Intuïció femenina

Aquesta reflexió ens posa deures. No ens n'amaguem. Tenim i tindrem una especial predilecció per les interlocutores femenines. Perquè la informació no és neutre. Perquè la informació transforma. I perquè cal compensar tants anys d'invisibilitat. Dones creients, dones d'Església: els periodistes no som llops. No ens tingueu por. Aquí el nostre compromís a consultar-vos com a fonts de primer ordre.

Mercè Serra: catequista en una Església domèstica

El divendres a la tarda es reuneix amb el grup de joves de confirmació de la parròquia de Sant Esteve. **Mercè Serra** té 53 anys, és mare de família, mestra de religió en una escola pública i de jove ja feia de catequista. “Si t’estimes l’Església i vols parlar de d’ella, donar el teu punt de vista, ajudar-la a tirar endavant, això no ho pots fer des de fora, has d’estar dins de l’Església”, assegura en aquesta entrevista. Amb voluntat de visibilitat i reconeixement, comencem així una nova sèrie d’articles de dones i Església.

Mercè Serra Nonell (Granollers, 1965) és la gran de sis germans i fa vint anys que viu a Samalús, al Vallès Oriental. Professionalment s’ha dedicat a l’ensenyament: és mestra de religió a l’Escola Bertí de L’Ametlla del Vallès. Porta la catequesi de confirmació de **Sant Esteve de La Garriga** i participa de la missa que un cop al mes se celebra a l’església de Samalús.

Però la seva comunitat de referència és la que ha donat vida a **El Xiprer**, a Granollers, i que es reuneix cada dissabte. Serra en coordina la pastoral: fan pregàries, celebracions, xerrades, activitats de formació de valors cristians i també colònies d’estiu i sortides amb els usuaris de la fundació.

Sentir que Déu et parla

Quan tenia catorze i quinze anys, va fer colònies d’estiu amb joves de Madrid i de Jerez de los Caballeros, a Extremadura, amb gent discapacitada. “Em vaig adonar que Déu és present en cada ésser humà, malgrat la carcassa que dugui per fora, Déu ens parla a través seu”. Descriu un temps de recessos i de cultiu de la pregària. “Va ser una època eufòrica, plena de regals, de sentir Déu que et parla a través de la pregària i les escriptures”. Un primer moment fundant de la seva fe.

Un segon moment el situa a **Taizé**. En acabar la carrera de magisteri, viu dos anys de permanent en aquesta comunitat ecumènica de França. “Allà va tenir molt sentit per mi formar part de l'Església, amb les altres esglésies dels germans cristians”, explica. Un espai, diu, on “va ser descobrir Déu a través del silenci i la simplicitat”.

Viure el servei d'una manera plena i feliç

A Taizé viu un temps de discerniment, per orientar la seva vocació. En aquell moment pensava: “Si vull estar al servei de Déu i l'Església, m'he de fer monja, sinó no entenc com ho puc fer, això”. Va fer quinze dies d'Exercicis Espirituals de Sant Ignasi amb una germana de Sant Andreu, la congregació ignasiana d'origen belga, que fa l'acompanyament personal a les noies a Taizé. Serra arriba a la conclusió que més important que l'on és el com: “Per estar al servei de Déu, tant és des d'on visquis sinó que ho facis d'una manera plena, feliç i donant de tu mateixa tot el que Déu et dona”.

Quan torna de Taizé es casa i amb el seu marit prenen “un fort compromís de viure la fe dins d'una comunitat”. Comparteixen pregària i sos-

tre amb d'altres famílies. “Viure cada dia amb aquesta sintonia t'ajuda molt”, explica. Però quan neix la segona filla, marxen a viure a La Garriga. “Van coincidir moments familiars molt difícils”. La malaltia i la mort de la mare; i després del pare. Ella, la gran de sis germans. Amb la perspectiva dels anys, s'adona que ha viscut situacions que “mai les hagués triat”. Mare de tres filles, la gran va morir d'un accident. I en aquest punt, quin paper juga la fe?

Sentir Déu a dins

“Quan vaig viure la mort de la meua filla vaig saber que malgrat el que un pugui viure, dins hi ha alguna cosa que ningú et pot prendre”, diu. “Aquest sentiment, aquesta convicció i seguretat que Déu està amb tu, és al teu costat i et sosté”. Serra, que també ha viscut el divorci, està convençuda que “la vida parla a través d'aquestes situacions que un no triaria mai”. I creu també que “hem de tirar endavant per ser canals de l'amor de Déu, dins del dolor, dins de la felicitat i dins del que sigui”.

En la seva trajectòria vital no li han faltat referents de fe. Des de les germanes **Diane, Núria i Dominique** que l'han acompanyat a Taizé, el

mateix germà **Roger, Francesc Catarineu** de Granollers, **Mercè Riera** del Xiprer, **Esteve Huet** de Sabadell o l'actual rector de La Garriga, **Santi Collell**.

També a casa vivien la fe de forma oberta i explícita. El tarannà dels pares, a qui considera “germans en la fe”, va ser clau. Casa seva sempre era oberta. Van estar compromesos en l'inici de la comunitat cristiana que més endavant donaria peu al Xiprer, i junt amb la comunitat van obrir una **llibreria religiosa** a la capella de Santa Anna de Granollers: “Hauríem de ser un punt d'evangelització a la ciutat”, van dir llavors. Serra i els seus germans van créixer amb aquest tarannà compromès.

Acompanyar els joves a un despertar

A partir de la mort de la seva filla, va sentir que “se'm demanava estar al servei dels joves”. Va començar així a fer catequesi de confirmació. Cada estiu acompanya els joves a Taizé, els ha portat a l'Aplec de l'Esperit i al Cottolengo. “El lloc més propici per a fer experiència de fe és a prop dels més petits”. Ja siguin els nens, els malalts, persones amb discapacitat o en situació de marginació. “Això et fa tocar de peus a terra i des-

cobrir el rostre viu de Déu". "Sinó amb les comeditats d'avui dia, no descobrim res", hi afegeix.

La seva prioritat és "acompanyar-los a un despertar espiritual". Detecta que "totes les tradicions religioses són víctimes del materialisme que impera en la nostra societat i que porta a la pobresa espiritual, és com si el món se'ns estigués menjant". Per això els convida a fer experiència de fe. "Si has descobert que Déu és viu, que t'estima i que ets manifestació de Déu, fes el que vulguis: allà on vagis només podràs estimar i portar el bé".

Mercè Serra fa catequesi per comunicar la seva experiència, un convenciment: "Déu és viu i no hi ha res del que pugui viure que em tregui aquesta pau i aquesta presència de Déu". Es considera "un treballador més del Regne, que va semblant discretament allà on t'estic".

Com un carro pesat dins del fang

En aquest sentit, Serra sempre s'ha sentit dins l'Església, malgrat, assegura, "hi ha moltes coses que no m'agraden gens i desitjaria que el comptador de les hores anés ràpid". Com si accelerar el temps portés a uns determinats can-

vis indefugibles. "L'esperit parla, parla i parla! I moltes vegades no el sabem escoltar".

Mira d'altres esglésies cristianes i es pregunta, per exemple, pel sacerdocí de la dona i també "per què no hi poden haver famílies que convivin amb la vocació sacerdotal". Considera que amb el pas dels anys "hem anat jerarquitzant l'Església". Se l'imagina com un carro

pesat, carregat d'andròmines, atrapat enmig del fang. Tocarà descarregar-lo i empènyer per fer-lo avançar. Mentrestant, ella se sent "Església domèstica". I aposta per una comunitat més humil i acollidora amb la diversitat.

Mar Galceran, ser bàlsam enmig del sofriment

La primera Església que la **Mar Galceran** va conèixer va ser la família, Església entesa com a comunitat de persones que viuen la fe. Una fe transmesa per via femenina, a través del testimoniatge de la seva mare i la seva àvia materna, que va ser l'humus idoni per continuar un camí de vida marcat pel compromís amb els més febles i els qui pateixen. Amb voluntat de visibilitat i reconeixement, continuem així la sèrie d'articles de [dones i Església](#).

Mar Galceran té els seus orígens al barri de Ciutat Vella de Barcelona. De família humil i modesta, encara avui recorda la seva àvia resant el rosari mentre planxava i la seva mare implicada a la parròquia i a la coral. "Vaig viure molt en un context de pietat i pràctica religiosa", explica, "una fe profunda i senzilla", per via materna, "i plena de bones obres discretes i amagades",

com l'entrepà que la seva àvia feia de més a l'esmorzar per baixar a donar-li a un sense sostre de la cantonada, o l'abric que un dia la seva mare va donar a un home del carrer, tot i que a casa no els hi sobrava. "Aquest home el necessita més que jo", recorda que li va dir la seva mare amb aquell gest.

Descobrint el rostre de Jesús en el patiment

En plena adolescència una Mar activa i disposada comença a implicar-se a la parròquia del Pi de Barcelona. Tocava la guitarra a les misses, ajudava a l'esplai, i estava en grups de revisió de vida al Centre Cristià dels Universitaris. A l'esplai reconeix que va tenir una experiència intensa a nivell de fe. "La fe que jo havia viscut fins al moment era molt ritualista, molt sacramental, molt senzilla, però jo no

hi participava d'això". És a l'esplai del Pi on comença a descobrir el rostre de Jesús encarnat en el patiment de la gent del barri. "En aquella època i ara el barri tenia molts nivells d'exclusió social, i molts dels infants que venien a l'esplai del Pi que eren companys meus eren de famílies molt modestes i recordo haver de fer amb els monitors campanyes per recollir diners i pagar les colònies per aquells que no podien venir, recordo recollir papers de diari i ampolles de vidre per vendre-les". Comença a conèixer la vulnerabilitat humana, la realitat de la pobresa i l'exclusió i alhora veu com hi havia joves que creien en Jesús i això la comença a interpel·lar.

"Et comences a preguntar per Jesús, qui era? Doncs també va ser algú exclòs, marginat, i que va venir aquí per cercar la dignificació de tot ésser humà". Al Pi coincideix també amb les religioses oblates, als setze anys. "Un dia una d'elles em va convidar a conèixer els seus projectes, m'apuntava a tot i vaig dir que sí". Com era molt joveneta no podia anar sola pels bordells però li van demanar anar a l'Hospital del Mar perquè hi havia una noia, de 30 anys, que exercia la prostitució i que s'estava morint i no

tenia ningú. "No ho veia clar, em feia vergonya i cosa, però vaig acceptar reticent". El primer dia, acompanyada d'una de les germanes, li va fer molta impressió. "Tenia un càncer terminal de cervell, no havia vist mai una persona moribunda, era quasi un cadàver. Vaig estar anant-hi els tres mesos que va durar viva aquesta noia". El dia que va morir la Mar era allà amb ella. "Les seves darreres paraules van ser 'gràcies Mar per haver-me vingut a visitar cada dia, gràcies per estimar-me', i al cap de poc va marxar". Aquella experiència la va marcar profundament. "Vaig pensar en com podia ser que una persona que havia patit tant a la vida, amb una vida ben amarga, pogués marxar amb paraules d'agraïment i en pau i no amb odi ni ràbia? o hi ha alguna cosa més o això no s'explica". Va entendre aleshores que a la vida ella "havia de ser bàlsam enmig del sofriment, per intentar estimar aquells a qui ningú estima ni acull".

També va entendre que la mort pot ser fecunda, "perquè jo no vaig poder fer res per salvar aquesta noia però en canvi la seva mort va marcar un abans i un després a la meua vida, em va transformar, i vaig començar a veure Jesús encarnat en el patiment d'aquesta dona, que

d'alguna manera em feia lluminós el passatge de l'Evangeli 'quan estava malalt em va venir a visitar, quan tenia gana em va donar de menjar...". I no només ho veia en aquesta noia sinó que també ho veia en l'entrega de les oblates, "elles intentaven ser un Jesús encarnat en el món, i aquest Jesús encarnat em va fer personalitzar la meua fe i agafar un compromís de seguiment, jo també vull ser com Jesús, intentar ser bàlsam enmig del patiment". A partir d'aquí la seva implicació amb les oblates és total, s'hi està tres anys col·laborant intensament amb elles, tot i que no va acabar optant per la vida religiosa.

Comença a discernir què ha d'estudiar. "Tenia clar que havia de ser quelcom que pogués ser útil pels altres, i, tot i que m'agradava la història, vaig decidir optar per l'educació, concretament vaig estudiar Pedagogia". Des dels inicis entra a fer Recerca i Investigació a la Universitat, tot i que ja amb divuit anys a l'Escola de l'Esplai li demanen que fes formació en els cursos de monitors i directors de lleure. Han estat vint-i-sis anys dedicats a la docència universitària tot i que paral·lelament sempre ha estat vinculada en accions de voluntariat en l'àmbit de l'exclu-

sió, com el Cottolengo, activitats de cooperació internacional al Marroc, i amb les oblates.

Amb quaranta anys, en plena cresta de la onada professional, decideix fer un tomb a la seva vida laboral. Les responsabilitats professionals comportaven quelcom de llaminer i perillós, implicava anar inflant l'orgull i la vanitat, i aquest sentiment ella l'experimentava, i veia que aquell no era el camí per on havia d'anar. "Una lluita interna que s'ajuntava amb una projecció paterna que l'impulsava a ser la millor, arribar al màxim laboralment parlant". Va arribar fins a dalt, fins a la Direcció, però tres anys més tard arriba el canvi, i entra al Secretariat de Teologia a la Universitat, apropant els estudis teològics a la universitat pública. Un servei eclesial que casava molt bé amb el seu *background* professional, on s'hi està onze anys fent treball diocesà i docència, fins fa quatre anys que finalment canvia de sector completament.

La Mar tornava a sentir desgast, "havia perdut l'ardor, la passió, la il·lusió i l'entusiasme que tenia per treballar en aquell àmbit, calia reanimar-me de la meva vocació de seguiment a

Jesús". I sorgeix l'oportunitat de tornar als orígens, amb les Oblates, assumint la Coordinació de Projectes al **Lloc de la Dona**. "Ha suposat un reenamorament de la meua fe però alhora un camí cap a la humilitat, el despreniment, la senzillesa i un camí cap a la confiança". I tot i que encara està en procés d'adaptació, té el convenciment profund que està on ha d'estar, "això em dona una pau immensa, feia anys que no ho sentia".

La dona a l'Església

Treballant al Lloc de la Dona sembla inevitable qüestionar la Mar pel paper de la dona a l'Església. "Penso que la dona, a la societat i en l'Església, en general, el que ha de fer és recuperar la seva identitat, penso que és la seva funció". Galceran afirma que "vivim en una societat d'identitats molt fragmentades, molt fràgils i confuses, i això porta sovint a no acabar de ser un mateix autènticament". Reivindica la identitat genuïna femenina, el que ella anomena 'geni femení'.

"Més que sentir-me feminista defenso la feminitat". No se sent còmode amb la paraula fe-

minista perquè els 'ismes', matisa, "tenen una part doctrinal que em fan sentir neguitosa". Defensa la identitat pròpiament femenina, el geni femení, però quin és per a ella aquest geni?

"Crec que les dones hem estat creades per alimentar i generar vida, això és explícitament femení, i amb això no vull dir que els homes no puguin generar vida, ho fan, i tant, però genuïnament la dona ha estat creada per portar vida, engendrar vida i per alimentar des del si matern". També ho diu com a mare de tres fills, però puntualitza que "no cal una maternitat biològica, sinó que és una característica del geni femení que ens identifica molt clarament i que alhora comporta valors i actituds" que estan relacionats amb aquest rol, d'atenció, de cura, d'entrega, "però no de submissió, sinó de lliurement i estima", i que ella reconeix no incompatible amb la convivència d'altres rols i funcions que un pugui desenvolupar en aquesta vida.

Llegint els evangelis la Mar veu clara aquesta dimensió femenina. "Hi ha una explicitació d'un Déu maternal i per la opció preferent de Déu per les dones". Però també reconeix en la

Bíblia que la dona “té un paper de responsabilitat respecte altres, i aquesta responsabilitat implica un exercici d’unes capacitats pròpies, com la gestió, l’ordre, o la configuració de relacions”. Mar explica que Jesús quan està penjat a la Creu té als seus peus la seva mare i el seu deixeble Joan, Déu li diu a Maria primer ‘Maria, aquí tens al teu fill’, “com dient, ocupa’t d’ell, si-gues responsable d’ell”. A Joan, que representa la col·lectivitat dels seus deixebles, li diu ‘Joan, aquí tens la teva mare’. “Podria haver-ho dit al revés”, explica Galceran, “però així posa a Maria com a responsable de la primera comunitat cristiana. Vol dir que la dona té un paper cabdal, vull creure que Jesús ens va dotar d’una cura i atenció respecte a la col·lectivitat i que aquest rol també implica altres actituds i capacitats de gestió a nivell global”.

Estudiar quelcom útil pels altres

També reconeix que aquesta responsabilitat implica tenir un cert do per a la paraula, “i so-

bretot per a la paraula de vida”. Una altra característica, per a ella, pròpiament femenina, “la capacitat de poder viure allò que expressem i diem”. Hi ha una dimensió de vivència, lligada a aquesta capacitat de receptivitat de l’amor que tenen les dones, explica, “que neix d’una emoció, d’un sentiment, i les dones som especialment creades per ser receptores d’aquest amor i d’aquesta vida, i ens dota per captar aquesta dimensió amorosa de manera més aguda”.

Recuperar identitat i autoestima

En aquest sentit pensa que una de les funcions de la dona a l’Església és recuperar aquesta identitat amb aquests trets que per a ella són propis del geni femení, i que cal recuperar l’autoestima. “Sempre ens hem cregut, i això sí que ha estat culpa d’una visió patriarcal del món, que les diferències són unes per sobre d’altres. Hem cregut que aquests trets diferencials propis de les dones estan per sota o són

menys importants”. Ella sempre ha defensat la diferència com a valor, “crec en la igualtat com a principi d’exercici de drets, i crec que el problema és que les dones no ens hem cregut això i anem per la vida amb un complex d’inferioritat bestial”.

Per a Galceran un model fonamental són les beguines, el moviment de dones nascut a l’Edat Mitjana. “Dones que van exercir el seu geni femení, la seva especificitat pròpiament femenina, en una època hostil en això, i amb una llibertat d’esperit impressionant”. No es van sotmetre a ningú, tot s’ho manegaven entre elles, no necessitaven el reconeixement de cap home, i creien realment “que elles podien tenir una incidència real i senzillament van ser obedients a la seva consciència”. Galceran finalitza afirmant que “cal ser obedients a la pròpia consciència, tots, homes i dones”.

Omella impulsa un equip d'experts d'atenció a les víctimes d'abusos

El cardenal **Joan Josep Omella** ha anat aquest dijous al matí a TV3 per **anunciar** la creació d'una comissió d'experts per atendre les víctimes d'abusos dins de l'Església. L'arquebisbe de Barcelona ha dit que aquesta comissió la crearà conjuntament amb els tres bisbats que formen la província eclesiàstica de Barcelona, els bisbats de Terrassa i de Sant Feliu de Llobregat.

Omella ha explicat que la comissió estarà formada per experts laics del món de la psicologia i el dret, com a servei d'acompanyament a les víctimes dels abusos. Un treball que serà paral·lel a la tasca que han de fer els tribunals eclesiàstics i la justícia civil.

L'arquebisbe de Barcelona ha apostat per aquest model amb persones independents

davant d'altres comissions formades per membres de les institucions afectades. Omella ha explicat que aquest servei impulsat per tres de les deu diòcesis de Catalunya estaria obert a les congregacions religioses. Ha aclarit que encara no ho ha plantejat a la resta d'institucions eclesiàstiques a Catalunya però que espera que s'hi sumin.

Després de l'entrevista a TV3, l'arquebisbat de Barcelona ha enviat un comunicat explicant aquesta iniciativa.

Nota de Premsa. Arquebisbat de Barcelona

La província eclesiàstica de Barcelona es dotarà d'un equip d'expertes i experts laics per l'atenció a víctimes d'abusos

La província eclesiàstica de Barcelona, formada per les diòcesis de Barcelona, Terrassa i Sant Feliu de Llobregat, han acordat dotar-se d'un equip de tècnics laics, interdisciplinari i independent, per poder desenvolupar una tasca de recepció, mediació, acompanyament, atenció i suport a les víctimes d'abusos sexuals. Aquests experts, dones i homes dels camps de la psicologia, l'acompanyament o el dret, ajudaran a totes aquelles persones que s'adrecin a qualsevol de les tres diòcesis, que apleguen aproximadament a la meitat de la població de Catalunya.

En principi està previst que, a més, ajudi a l'anàlisi dels casos i, posteriorment, acompanyi a la persona a afrontar el procés canònic i el civil. També, evidentment, per afrontar el seu futur. El cardenal arquebisbe de Barcelona, Joan Josep Omella, creu que aquest equip podria començar a funcionar en poc temps. "El Papa, amb la cimetera de protecció als menors, ens ha posat les piles a tots i d'ella emanaran noves directrius. De moment, però, nosaltres volem avançar."

Omella creu que l'àmbit d'actuació d'aquest equip de laics pot posar-se al servei també de

les ordres religioses del territori i, per extensió, podria replicar-se a altres diòcesis si elles així ho consideren. El cardenal opina que "en aquest problema global hem de fer tot el possible per rearmar moralment l'església i a la societat. Ho llevarem de l'església, esperem-ho, però hem de treballar també per erradicar aquest drama de tota la societat".

Jesuïtes: “Ajudeu-nos a fer net”

Els jesuïtes han explicat la seva actuació davant d'una denúncia per abusos contra dos religiosos de la Companyia de Jesús que s'han publicat aquest dimarts. El cas afectaria a dos capellans durant els anys 80 a l'escola dels Jesuïtes de Sarrià. Un cas ja era conegut i va ser condemnat per la justícia civil el 1992, el del pare **Lluís Tó**, ja mort. L'altre cas és la primera denúncia contra el pare **Pere Sala**, que ara té 94 anys i està retirat.

El director general de la Fundació Jesuïtes Educació, **Enric Masllorens**, ha explicat en una trobada amb la premsa que van tenir la primera notícia d'aquesta acusació el 21 de febrer a través dels dos germans afectats. Quan s'ha fet públic a la premsa, el cas del pare Sala ja està en mans de la Congregació de la Doctrina de la Fe, en espera de les mesures que prengui la Santa Seu.

“Vam respondre malament en alguns casos del passat i volem fer net”. Així de clar s'ha mostrat Masllorens que també està liderant la revisió dels casos del passat que poden afectar als centres educatius de la Companyia de Jesús. També ha mostrat el compromís dels jesuïtes amb la transparència i la tolerància zero davant del abusos i, sobretot, en l'escolta i l'atenció a les víctimes, com s'ha fet en aquest cas.

El cas va ser denunciat pels afectats primer a la Companyia i després en els mitjans de comunicació. Per Masllorens, ha assegurat que són casos que han de servir “per obrir finestres i demanar perdó”. La publicacions d'aquestes notícies “és un moment dur però agraïm que ens ajudeu a fer net” ha assegurat davant la premsa. Masllorens ha evidenciat que “amb els ulls d'avui es prendrien altres decisions” i que “és

molt important entendre i saber que no sempre s'ha actuat com calia”.

Com ja s'havia anunciat el desembre, quan finalitzi la **revisió interna** que estan realitzant els jesuïtes es faran públics els resultats. Masllorers ha avançat que s'ha detectat algun cas més però que no n'hi ha cap amb la gravetat dels que s'han conegut.

El director general de Jesuïtes Educació ha remarcat consternat que “ens afecta molt emocionalment el que ha pogut passar a les nostres escoles” i que “és molt dur”. Però alhora recorda que “el 2019 són unes escoles totalment segures” i que “no defallirem en la seguretat dels nostres alumnes”.

En un **comunicat** conjunt de la Companyia de Jesús i de Jesuïtes Educació, es relaten les mesures que s'han pres i el compromís actual de les escoles:

Comunicat de la Companyia de Jesús i Jesuïtes Educació

Aquest dimarts apareix en diversos mitjans de

comunicació la denúncia que un exalumne fa contra el pare Pere Sala Sust per presumptes abusos a dos germans, antics alumnes del col·legi de Sarrià, als anys 80.

La Companyia de Jesús i Jesuïtes Educació volem manifestar la nostra consternació i dolor per qualsevol tipus d'abusos ocorreguts en els nostres centres, o comesos per algun jesuïta.

El passat 13 de desembre, i conscients no només de la necessitat de protegir el present, sinó d'aclarir el passat, vam fer pública la decisió de començar una investigació en els centres de la Companyia de Jesús a Catalunya, investigació que anirà fent-se extensiva gradualment a tot Espanya. El cas del pare Tó ens va urgir a mirar enrere.

El nostre compromís és ferm i la nostra voluntat de respondre amb transparència també.

Davant les informacions aparegudes avui a *El Periòdic* i a *Rac1* sobre el pare Sala ens agradaria informar:

El passat 21 de febrer, i en el marc d'aquest pro-

cés d'investigació i escolta, vam tenir una primera conversa amb **Jordi de la Mata**, que va explicar que tant ell com el seu germà haurien estat víctimes d'abusos sexuals per part del Pare Pere Sala els anys 80, quan estudiaven al col·legi Sarrià.

Dos dies més tard vam contactar amb el seu germà, que actualment viu a Mèxic, i va confirmar la història.

Des del primer moment hem manifestat a tots dos germans la nostra acollida, suport i el desig de buscar la veritat i la justícia. També els hem insistim que els aniríem informant dels passos que es donessin.

El pare Sala té 94 anys. S'ha incoat un procediment canònic per investigar el cas. Ha estat informat de les acusacions, i davant la gravetat de les mateixes, seguim intentant aclarir el que ha passat.

Els denunciants han decidit presentar una denúncia i fer-ho avui públic. Creiem que estan en el seu dret de fer-ho així. Lamentem i comprenem si senten que el nostre procés va a poc

a poc, alhora que reiterem el nostre suport i el nostre compromís contra la xacra dels abusos.

Manifestem també la nostra disposició a col·laborar amb la justícia en el que es pugui requerir de nosaltres.

Davant de les acusacions d'encobriment que s'han fet, volem aclarir que aquesta és la pri-

mera vegada que hem tingut constància d'alguna acusació semblant referida a Pere Sala. A "El Periódico" s'afirma que el director general de Jesuïtes Educació, hauria confirmat a tots dos germans que consten altres queixes sobre aquest jesuïta i que va estar temporalment apartat de la docència. Aquesta informació no és certa. Fins al moment no hem trobat ni en arxius, ni en converses amb els qui llavors tenien

responsabilitats a l'escola, acusacions contra el jesuïta. Fins que els germans Mata es van posar en contacte amb nosaltres no teníem sospita o alerta d'abusos o conductes impròpies per part del religiós.

Ramon Llull a la Sagrada Família

Roma, Mallorca, Menorca i Barcelona. Podria ser la mini gira d'estiu d'alguna banda de música però són les ciutats que han acollit l'exposició 'Ramon Llull, 700 anys de missió', que es pot veure al temple expiatori de la **Sagrada Família** fins al 31 de març.

L'exposició, que s'adapta a l'espai expositiu de cada ciutat, es va inaugurar l'octubre del 2016 a Roma, al Palazzo de la Cancelleria del Vaticà, en un indret estratègic per ser el lloc on es reflexiona i treballa per a la causa de beatificació de Llull. Després es va exposar a Mallorca, la seva terra, posteriorment a Menorca, i ara a la Sagrada Família de Barcelona. "L'exposició a la Sagrada Família sorgeix com a oferiment del bisbat de Mallorca al temple expiatori per donar a conèixer la figura de Llull", explica **Jaume Falconer**, artista de l'exposició.

L'exposició compta amb dues parts diferenciades, una part visual a través d'escultures i una altra part informativa a través de plafons. "Una manera d'expressar la part pràctica i teòrica de Llull". La línia editorial de l'exposició ha vingut marcada pel comissari, el sacerdot **Jordi Gayà**, i en Jaume Falconer ha plasmat aquesta idea per fer-la atractiva al visitant, "per fer que entri Llull pels ulls i un cop l'impacte visual ha copsat el visitant es tingui ganes de demanar més".

L'exposició a Roma es va fer en italià, català i castellà; a les Illes en català, i a la Sagrada Família s'ha decidit fer-ho en anglès, català i castellà, per l'afluència de turistes internacionals que visiten l'obra de **Gaudí**.

Falconer confessa haver quedat meravellat per la figura de **Ramon Llull**. "Com és possible que

una persona en un moment donat de la seva vida, tenint família i fills, amb una vida resolta, ho deixi tot i torni a començar de nou?", s'interroga. "Em va meravellar aquest canvi radical de Llull".

Falconer parla d'un Llull que cercava la festa, la disbauxa i el bon viure i per una necessitat interior d'entendre i comprendre i alhora de donar a conèixer allò que a ell li preocupava, ho deixa tot i comença de nou a través de l'estudi i de la contemplació. "Això ho vaig trobar meravellós, aquesta capacitat personal de tornar a començar a partir d'una flama interior".

També l'impressiona el ventall amplíssim de Ramon Llull. "Tenim el Llull filòleg, el Llull escriptor, el pedagog, el poeta, el literat...". Una persona, Llull, que 700 anys enrere té la capacitat de cercar dins d'ell aquesta flama interior "per donar a conèixer tota aquesta veritat, cercant aquest Déu que tots duem a dins i que sovint el deixem en un racó, i va tenir aquesta

capacitat de tocar tantes arts i diversitat de coneixement; això ho trobo meravellós", remarca.

Per a l'artista de l'exposició de Llull, hi ha una versemblança entre Gaudí i Llull. "Tots dos tenen en comú ser persones que cerquen plasmar aquesta flama interior". I a banda de la flama interior que comparteixen també es cospa en la seva relació amb la natura.

"Gaudí en l'arquitectura i Llull en totes les facetes", exemplifiquen, explica Falconer, "el seu pensament amb exemples de la naturalesa", què millor, doncs, pregunta Falconer, que exposar Llull al temple de Gaudí?

Antoni Daufí, el claretia que dibuixa l'Evangelí

Cada setmana el claretia **Antoni Daufí** il·lustra l'evangelí que pertoca aquell diumenge i el difon per correu electrònic. Situa els personatges en circumstàncies d'ara. "Una de les meves dèries és representar l'Evangelí avui", diu. En aquest vídeo veiem el seu espai de treball: un petit despatx dins de l'habitació de la comunitat de Girona on viu. Hi té la tauleta digital on dibuixa i part de la **col·lecció gràfica** que ha anat produint.

Dibuixar l'evangelí és per a Daufí un exercici per anar a fons: "M'ajuda a meditar la paraula de Déu". Però va més enllà d'aquest treball interior. També li permet arribar als altres i despertar-los l'interès per Jesús: "**Això per mi és evangelitzar, posar a l'abast la paraula de Déu**". Reconeix que no s'imaginava "arribar a aquesta mena d'evangelització", però n'està content.

"Sempre havia volgut ser germà"

Antoni Daufí Moreso (Tortosa, 1929) és el segon de sis germans. "Als dotze anys vaig començar a sentir la crida de Déu a la vida consagrada", explica. Amb un camí concret: "Mai em vaig sentir atret a la vida sacerdotal, sempre havia volgut ser germà". Uns anys després ingressa al noviciat claretia de Vic.

Fa els vots com a germà claretia als 18 anys. Sent la necessitat de servir en països de missió i es posa a disposició del pare general. Als 29 anys és destinat a la província claretiana de Filipines, on es dedica sobretot a la catequesi. Hi passa 23 anys, fins que el 1983 torna per motius de salut. Del 1984 al 1987 fa de professor d'anglès a l'antic seminari menor de la Conreria, a més de dedicar-se al servei de la catequesi en diferents par-

24 | ACTUALITAT

Dv, 08/03/2019 Catalunya Religió | núm. 31

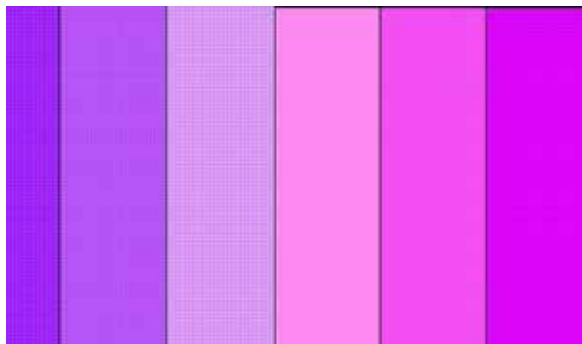
ròquies a càrrec dels claretians. Des del juliol del 2016 viu a la comunitat que la congregació té a la ciutat de Girona. Allà són cinc claretians.

Recorda una anècdota sobre la seva vocació com a laic consagrat. Quan tenia 14 anys, alguns missioners de la comunitat de Vic van insistir en què havia d'anar al seminari claretjà per començar la carrera sacerdotal. Li deien que així "podria ser més útil i eficaç en l'apostolat". En acabar el primer curs, va haver d'abandonar el seminari perquè no va aconseguir aprovar el llatí. I va pensar: "No ho deia jo que no volia ser capellà?"

Avui confirma l'encert en la tria: "Em sento plenament realitzat com a germà claretjà i **visc content i feliç amb la meva vocació** i cada dia en dono gràcies a Déu per haver-me cridat a la vida missionera com a laic consagrat".

CLARETIANS | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

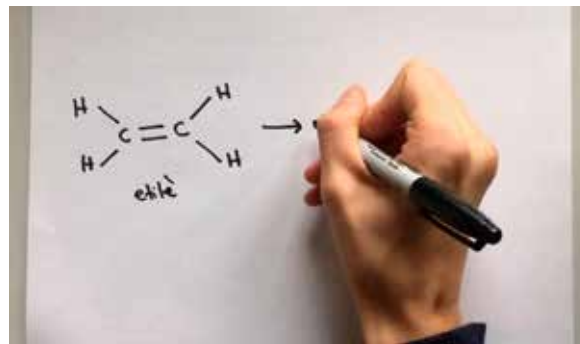

Religions en femení: l'agenda del Dia de la Dona

Alguna cosa es mou. L'agenda dels propers dies de març ve farcida d'actes proposats amb motiu del Dia Internacional de la Dona. Les religions també pregunten i reivindiquen una veu feminista. Algunes propostes del calendari valoren la seva aportació històrica, d'altres apel·len als drets fonamentals de participació, equitat i lideratge amb una mirada actual. Aquí en fem un breu recull.

REDACCIÓ CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Nova convocatòria del concurs 'Aquí hi ha Química' d'IQS

L'Institut Químic de Sarrià convida a alumnes de 1r i 2n de Batxillerat a participar en un concurs que pretén fomentar el coneixement de la química amb un caire amè i didàctic, ajudant als joves a apropiars-se i a descobrir tot allò que la química aporta a la vida quotidiana. Els premis del concurs es destinen no només a l'alumne que hi participa, sinó també al professor de ciències o tecnologia que hagi col·laborat amb l'alumne, així com al centre on l'alumne/a estigui cursant els estudis.

IQS | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

La Fundació Acollida i Esperança commemora 25 anys d'acció social

Incrementar el nombre de pisos d'autonomia i poder oferir acompanyament a persones d'edat avançada o amb envelliment prematur són alguns dels reptes de l'entitat. Després de 25 anys la Fundació Acollida i Esperança continua sent una entitat especialitzada en l'atenció i acompanyament socioeducatiu de persones que viuen amb el VIH/sida alhora que ha ampliat els serveis per atendre també altres persones en risc d'exclusió social.

F. ACOLLIDA I ESPERANÇA-CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Les propostes de la Llibreria Claret per viure la Quaresma

Ja es poden trobar disponibles a la Llibreria Claret els principals materials actualitzats d'aquest any 2019 i d'altres materials que ajuden a la conversió quaresmal. Els exemplars amb una millor previsió d'acolliment són: la *Lectio Divina. Quaresma 2019* de Josep Roca, *Les set darreres paraules de Jesús a la Creu*, de Josep Bofarull Veciana, el *Via crucis. Any de la Misericòrdia*, de M. Victòria Molins i el *Via crucis amb el papa Francesc*, entre d'altres.

CLARET | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Fundació Mambré compra 8 pisos per atendre a persones en situació d'exclusió

Dimecres 27 de febrer va signar la compra de 8 pisos en règim de propietat temporal per 75 anys gràcies a l'acord entre l'Agència de l'Habitatge de Catalunya i l'Institut Català de Finances que permet que entitats socials sense ànim de lucre accedeixin a una línia de préstec en condicions preferents per a la compra d'habitatges per a destinar-los a lloguer social. La Fundació Mambré, neix l'any 2007 de la mà d'Arrels Fundació, l'Orde Hospitalari de Sant Joan de Déu, Assis Centre d'Acollida i la Companyia de les Filles de la Caritat.

FUNDACIÓ MAMBRÉ -CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

"Seguir construint, amb entusiasme i audàcia, el futur de l'Hospitalitat"

"El Capítol General ha estat un moment fort de comunió i de fraternitat en l'hospitalitat, viscut amb molta intensitat i amb una permanent actitud de discerniment, albirant la llum del Esperit Sant i escoltant la seva veu, per donar resposta amb la màxima fidelitat a la missió que se'ns demana a l'Ordre." Amb aquestes paraules s'ha adreçat Jesús Etayo, Superior General de l'Orde Hospitalari de Sant Joan de Déu, amb motiu de la solemnitat del fundador, Sant Joan de Déu, aquest divendres 8 de març.

SANT JOAN DE DÉU-CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Àger busca guies turístics per mostrar la col·legiata de Sant Pere

Ds, 2/03/2019 | Segre

Per què el Papa va ordenar obrir els arxius secrets del Vaticà sobre l'Holocaust?

Dm, 05/03/2019 | El País

Els casos de pederàstia no calen entre les famílies dels Jesuïtes de Sarrià

Dc, 06/03/2019 | El Nacional

Joan Josep Omella : "Preparem un equip interdisciplinari laic per als casos d'abusos"

Dij, 07/03/2019 | CCMA

El bisbat de Girona portarà a la fiscalia els abusos de l'exmossèn de Vilobí d'Onyar

Dij, 07/03/2019 | Ara.cat

La Seu fitxa experts en art català per al segon programa de formació del temple

DV, 08/03/2019 | Regió 7

Les caputxines fan un nou intent a Roma, ara perquè el convent passi a casa de repòs

DV, 08/03/2019 | Regió 7

El Parlament exigeix a l'Església que col·labori amb la Justícia per destapar abusos

DV, 08/03/2019 | El Periódico

Dilluns 11 de març

- **Els artistes a la I Guerra Mundial, per Ignasi Roviró.** 19 h. Organitza Amics dels Àngels. Sala Pere Tarrés del Seminari Conciliar de Barcelona.
- **La Sagrada Família, una invitació a la transcendència, amb Jordi Faulí.** De 19:30 a 21 h. Organitza Església de Santa Maria de Montalegre. Aula Magna de la Facultat de Filosofia de la UB. Barcelona.
- **Misericòrdia i perdó, amb Jaume Pujol.** 20 h. Església parroquial de Sant Francesc d'Assís. Tarragona.
- **La comunicació: base de relacions comunitàries, per Anna Almuni de Muga.** 20:30 h. Organitza Arxiprestat de Mataró. Parròquia de Sant Josep.

Dimarts 12 de març

- **Fins quan hem d'arribar amb el tractament?** De 18 a 19:30 h. Secretariat diocesà de Pastoral de la Salut - Parròquia St. Pau del Camp. Barcelona.
- **Presentació de 'Luter', d'Antoni Gelonch.** 19 h. Biblioteca Sant Gervasi - Joan Maragall. Barcelona.

- **Tallers d'Oració amb Francesc i Clara.** De 19:30 a 20:30 h. Franciscanes Missioneres de la Immaculada Concepció. Barcelona.
- **Contra l'aïllament de persones grans.** 20 h. Auditori de la Residència Santa Teresa de Valls.
- **Óscar Romero, bisbe dels pobres, per Mireia Rubio, amb Mireia Rubio.** De 20 a 21 h. Locals parroquials de Santa Maria. Igualada.
- **La fraternitat, signe i força de l'espiritualitat cristiana, per Domingo Torres.** 20:30 h. Parròquia de Sant Josep. Mataró.

Dimecres 13 de març

- **II Seminari de Litúrgia hispano-mossàrab.** De 16 a 20 h. Seminari Conciliar de Barcelona.
- **Visitem la mesquita del carrer Japó.** 17 h. Comunitat Islàmica de Nou Barris. Barcelona.
- **Pregària pels presos polítics.** 18:45 h. Monestir de Sant Pere de les Puel·les. Barcelona.
- **V Cicle Ignàgora: Preferències apostòliques universals de la Companyia de Jesús 2019-2029.**

De 19 a 20:30. Cova de Sant Ignasi. Manresa.

- **Què espera de nosaltres el papa Francesc?, per Sergi Gordo.** 19:30 h. Catedral de Barcelona.
- **El beat Marià Mullerat, per Rafael Serra.** 20 h. Parròquia de Sant Pau. Tarragona.
- **El Jesús històric, per Armand Puig.** 20 h. Organitza Confraria de Jesús Crucificat-Manaies de Girona. Casa de Cultura de Girona.
- **La catedral de La Seu, patrimoni de la Unesco.** 20 h. Sala Immaculada. La Seu d'Urgell.
- **La fraternitat en el Pla Pastoral, per Antoni Vadell.** 20:30 h. Organitza Arxiprestat de Mataró. Parròquia de Sant Josep.

Dijous 14 de març

- **"De la escuela de lo vivido a la vida por vivir", amb Ismael González.** De 19:30 a 20:30. Església Sant Ramon de Penyafort. Barcelona.
- **'Solo un Jesús marica puede salvarnos'.** 18:30 h. Biblioteca Joan Coromines. El Masnou.
- **Recés de Quaresma a Pompeia.** De

19:30 a 20:30 h. Caputxins. Església de Pompeia. Barcelona.

- **Les minories socials a l'època medieval i moderna.** 19:30 h. Centre Tarraconense El Seminari. Tarragona.
- **Poseu justícia on hi hagi conflicte, amb Àngel Castiñeira.** 19:30 h. Aula Magna IEI. Lleida.
- **La Barcelona de Carles V: les cerimònies reials, per M. Àngels Pérez Samper.** 19:30 h. Catedral de Barcelona.

Divendres 15 de març

- **Trobar-se amb l'altre i deixar-se trobar.** Del 15 al 17 de març. Monestir de les Avellanès - Institut Germans Maristes. Os de Balaguer.
- **Recés de Quaresma amb els Grups d'Oració i Amistat.** Del 15 al 17 de març. De 10 a 18 h. Casa d'Espiritualitat Sant Ignasi de Sarrià. Barcelona.
- **Trobada de professors d'Universitats.** 18:30 h. Basílica de la Sagrada Família. Barcelona.
- **Concert de les Set Paraules de Haydn.** 18:30 h. Església parroquial de Santa Clara. Tarragona.

- **Presentació de 'SOS Cristians', de Pilar Rahola.** 19 h. Auditori de l'Església Unida de Terrassa.
- **Una Església menys clerical és possible, per Víctor Codina.** 19 h. Organitza Justícia i Pau, Càritas Diocesana de Tarragona i Comitè Óscar Romero. Parròquia de Sant Josep Obrer, Torreforta. Tarragona.
- **Bach i Tournemine en concert.** 19:30 h. Oratori Sant Felip Neri. Barcelona.
- **La missió al Congo. 20 h.** Organitza Movimiento Cultural Cristiano. Casa de Cultura i Solidaritat Guillem Rovirosa. Barcelona.
- **Les comunitats cristianes des de Sant Pau fins avui.** 20 h. Centre Cultural i Parroquial de la Celler de Ter.
- **Els joves volen però no poden treballar.** 20:30 h. Organitza Delegació de pastoral obrera del bisbat de Girona. Locals parroquials de Sant Cugat a Salt.
- **Dones i Església, hi ha possibilitats de canvi?** 20:45 h. Moviment de Professionals Catòlics de Barcelona.

Dissabte 16 de març

- **Curs sobre el monsenyor Óscar Romero.** Del 16 al 19 de març. Institut Superior de Ciències Religioses de Barcelona (ISCREB).
- **Portes obertes al Seminari.** 10 h. Seminari de Terrassa. Valldoreix.
- **La cuina de l'hinduisme. De 10 a 17 h.** Fundació Migra Studium i Casa Turca de Barcelona.
- **El budisme, per Basili Llorca.** De 10 a 19 h. Organitzen Laia Sadurní i Pilar Mariné. Monestir de Sant Pere de les Puel·les. Barcelona.
- **Conèixer internament el Senyor, per Antoni Vadell.** 16 i 17 de març. De 10:30 a 16 h. Organitza Associació Sant Llorenç. Monestir de Sant Pere de les Puel·les. Barcelona.
- **Visita a Santa Maria del Mar i el Born.** De 10:30 a 13:30 h. Organitza Arquitectura de Catalunya d'avui i de sempre. Barcelona.
- **El cardenal Vidal i Barraquer, per Antoni Jordà.** 11 h. Organitza Associació Amics de la Catedral de Tarragona. Casa Balcells.
- **Sakyadhita Cafè, budisme**

en femení. 11 h. Centro Zen de Barcelona.

- **Albert Ràfols Casamada, Maria Girona i el seu temps.** 12 h. Organitza Amics del Museu de Montserrat.
- **Satsang amb Swami Satyananda Saraswati.** 17:30 H. Organitza Advaitavidya. Kailas Asram. L'Ametlla del Vallès.
- **Si l'Església és femení, on som les dones?** De 17:30 a 20 h. Organitza ACO - Zona Besòs. Parròquia de Sant Pau. Badalona.
- **Concert "Desde Corea con amor".** 18 h. Església de Sant Gaietà - P. Teatins. Barcelona.
- **Vetlla de Quaresma.** 19 h. Sant Pere de les Puel·les. Barcelona.
- **Pregària per les vocacions a Barcelona.** 19:30 h. Capella del Seminari Conciliar de Barcelona.
- **Pregària per les vocacions.** 21 h. Seminari de Terrassa. Valldoreix.

Diumenge 17 de març

- **Recés a Cornellà amb fra Francesc Sánchez.** De 10 a 18:30 h. Casa d'Espiritualitat Betània. Cornellà de Llobregat.

- **Visita guiada a tres temples.** 12 h. Museu d'Arqueologia - Monestir de Sant Pere Galligants. Girona.
- **Josep Maria Valls fa 100 anys.** 13 h. Convent de Sant Antoni. Barcelona.
- **Ordenació de sis nous diaques.** 17 h. Basílica de la Sagrada Família.
- **El beat Marià Mullerat.** 17 h. Organitza Arxiprestat del Priorat. Parròquia de Santa Maria. Falset.
- **Concert de RITHM&SAX.** 18 h. Església de Sant Gaietà - P. Teatins. Barcelona.
- **Concert Solidari de l'Agrupació Musical Captiu-Dolors.** 18 h. Organitza Germandat de Jesús Captiu i Ntra. Sra. Dels Dolors. Sala d'actes de l'IES Miquel Biada. Mataró.
- **Relació amb els pobres i exclosos, per Eduard Sala.** 18:30 h. Parròquia de la Mare de Déu del Carme. Barcelona.
- **Meditacions amb les Set Paraules de Haydn.** 19 h. Basílica de la Puríssima Concepció i Assumpció de Nostra Senyora. Barcelona.
- **Concert benèfic amb Neroli Trio.** 19:30 h. Casa d'Espiritualitat de Sant Felip Neri. Barcelona.

Fundació Pere Tarrés
@Funcperetarrés

Aquest migdia un grup de persones de la Fundació ens hem reunit per celebrar **#DimecresDeCendra** i l'inici de la **#Quaresma**. La imposició de la cendra ens ha recordat que: "pols som i que en pols ens hem de convertir"

▲ Església Barcelona | 3 més
15:50 · 06 març 19 · Twitter Web Client

Claretians Catalunya
@ClaretiansCat

El dejuni que Déu vol és el de llescar el nostre pa amb l'afamat; estar-nos no solament dels bens innecessaris, sinó també dels necessaris en favor dels qui no tenen tant. † Som dimecres de cendra, comença la **#quaresma**

7:05 · 06 març 19 · Hootsuite Inc.

Papa Francesc
@PapaFrancesc

..**Pontifex**: "Avui, Dimecres de Cendra, comença el camí quaresmal. Desitjo a cadascú de vosaltres que visqueu aquest temps amb autèntic esperit penitencial i de conversió, com un retorn al Pare, que ens espera a tots amb els braços oberts"

19:31 · 06 març 19 · Twitter for iPhone

La Salle Catalunya
@LaSalleCat

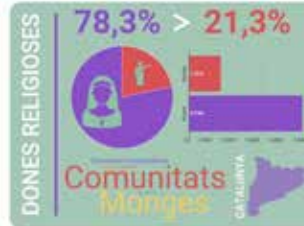
#EncéniaLlumdeQuaresma - Les Obres Socioeducatives i les ONGD de La Salle il·luminen la vida dels més vulnerables. **#SomLaSalle**

11:00 · 06 març 19 · Hootsuite Inc.

Unió de Religiosos de Catalunya
@ReligiososCat

🔍 Sabies que més del 75% dels membres de la **#vidaconsagrada** Catalunya són **#dones**? Avui, **#DiadelaDona**, destaquem en xifres 📊 la presència de la dona religiosa i la seva important tasca!

▲ Fundació Mercèdària | 5 més
10:15 · 08 març 19 · Twitter Web Client

La Sagrada Família
@sagradafamilia

La Sagrada Família aporta valors com ara perseverança, audàcia, somni i espiritualitat, i és un llegat generacional. **#BrandingDay**

18:32 · 05 març 19 · Twitter Web Client

Escola Pia Catalunya
@escolapiacat

Ens preparam pel 8 de març! A l'espai d'entrada de **@serveisolidari** la comissió de gènere ha preparat una exposició amb les dones referents. Us hi sumeu?

17:33 · 06 març 19 · Twitter for iPhone

Maristes Catalunya
@MaristesCat

Educadors d'escoles, obres socials i serveis centrals **#maristes**, de **#formació** al **@mavellanes**. Connectant amb les arrels, som part del present i del futur! **#FIEM**

13:25 · 06 març 19 · Twitter Web Client

Escoles FEDAC
@EscolesFEDAC

Ja tenim tot a punt per celebrar **#fedac10anys!** avui estem d'assaig general!

9:52 · 06 març 19 · Twitter Web Client

OH Aragón-San Rafael
@OHSanJuanDeDios

Entrega de la carta de Hermandad de la Orden Hospitalaria a Jordi Cayetano en un acto entre amigos en **#SJDserveisSociosanitaris** **#Esplugues** **#SJD2019**

Traduïts el tot

17:50 · 05 març 19 · Twitter for iPhone

Resum en paper de la setmana. ISSN 2604-7012. Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

Director: Jordi Llisterrí i Boix. **Redacció:** Joan B. Galí, Laura Mor i Glòria Barrete. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, David Casals, Lucía Montobbio, Alba Sabaté. **Adreça:** Carrer Nàpols 346, 2n E. 08025 Barcelona. **Telèfon:** 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Eduard Ibañez (president), Míriam Díez (vicepresidenta), Carles Armengol, Ignasi Garcia i Clavel, Núria Iceta, Manuel Manonelles, Anna Vilà.

AMB EL PATROCINI DE

ENTITATS COL·LABORADORES

